

електорскы дворъ. Той тутакси си рекль че Богъ трѣбва да е позволиль да ся случатъ тѣзи плачевны происшествія, за да смири рабы-тѣ Си, и да гы побуди да търсятъ по-пълно освященіе. “Ваше Высочество,” писалъ той еднѣжъ въ едно писмо на Електоръ-тѣ, — “Ваше Высочество брахте много години на длѣжъ и на ширъ мощи на святыи. Богъ е услышалъ молитвы-тѣ ви, и ви е пратиль, безъ никакъвъ трудъ и разноскы отъ вашѣ странѣ, *цѣлѣ крѣстѣ*, съ гвоздеи, копія, и бичове. Богъ да благослови новопридобыты-тѣ останкы! Само нека Ваше Высочество разгърне обятія-та си, и понесе гвоздеи-тѣ въ плѣть-тѣ си. Азъ вынѣгы съмь очаквалъ че Сатана ще ни прати тѣзи язвѣ.”

Но Лутеръ усърдно съвѣтвалъ да ся отбѣгватъ прѣслѣдванія-та. По вѣротърпимость той е былъ много повече напрѣднѣлъ отъ вѣкъ-тѣ въ който е живѣль, и даже отъ мнозина други прѣобразователи.

Карлщадтѣ караль нововведенія-та си, безъ да ся съедини съ Цвикаускы-тѣ фанатицы; но той несъзнателно осваивалъ духъ-тѣ имъ. Той захванѣлъ да прѣзира всички-тѣ челоуѣческы ученія. Тѣзи заблужденія на Карлщадта и съмысленицы-тѣ му трѣбвало